

ERDÉSZETI RENDELETEK TARA.

I.

KÖRRENDELET

a kegyelmi uton engedélyezett magasabb ellátásoknak az 1912. évi LXV. törvényczikk alapján folyósítható nyugdíjtöbbletekbe való betudása tárgyában.

(Valamennyi fő- és ügyosztálynak, a számvevőségi igazgatónak, a számvevőség mindhárom csoportjának és a segédhivatalok főigazgatójának.)

1656/1913. eln. szám. földmiv. min. — Az állami alkalmazottak, valamint azok özvegyeinek és árváinak ellátásáról szóló 1912. évi LXV. törvényczikk 80. §-ának utolsó bekezdése szerint az e szakasz alapján ellátásban, illetőleg az eddigi törvényszerű ellátásnál nagyobb összegű ellátásban részesített tisztviselő, altiszt, szolga, özvegy és árva részére az idézett törvény hatálybalépése, vagyis 1913. évi január hó elseje *előtt* kegyelmi uton engedélyezett bármilyen ellátást az e szakasz alapján megállapítandó ellátásba, illetőleg ellátási többletbe be kell számítani.

Ennek a határozmánynak szó szerinti magyarázata esetén a szóban lévő szakasz alapján megállapítandó ellátásba, illetőleg ellátási többletbe nem lehetne beszámítani a kegyelmi uton engedélyezett azokat az ellátásokat, amelyekre nézve a tárgyalások ugyan még az 1912. évi LXV. törvényczikk hatálybalépése előtt indítottak meg, amelyeknél azonban az engedélyező legfelső elhatározás csak 1913. évi január hó 1-én, vagy azt követőleg kelt.

Minthogy azonban a törvény említett határozmányában megnyilatkozó intenczióval ellenkeznék az, hogy kegyelmi uton engedélyezett olyan ellátások, amelyek kizárólag az eddigi ellátások elégtelensége vagy hiánya miatt eszközöltettek ki, ezeknek az ellátásoknak törvényszerű fölemelése, vagy ilyen ellátásoknak törvényszerű megállapítása daczára is meghagyassanak, illetőleg a törvényszerű ellátásba vagy ellátási többletbe be ne számítassanak, — a pénzügyminiszter urtól nyert felvilágosítás alapján értesitem a Czimet, hogy az 1913. évi január hó 1-én, vagy ezt követőleg kelt legfelső elhatározással engedélyezett kegyelmi ellátásokat, kegydíjakat és kegynevelési járulékokat is, amelyre nézve a pénzügy-

miniszter urnak a hozzájárulása az 1913. évi január 1-jét megelőző időben eszközöltetett ki a 80. § alapján megállapítandó ellátásba, illetőleg ellátási többletbe be kell számítani, vagyis azok, ha még folyóvá téve nem lettek, csak akkor és annyiban utalványozhatók, ha és amennyiben ezek az 1912. évi LXV. törvény-cikk alapján megállapítandó, vagy már megállapított ellátást, illetőleg ellátási többletet meghaladják, — ha pedig már utalványozva lettek volna, azokat az említett szakasz alapján megállapítandó, vagy esetleg már megállapított ellátás, illetőleg ellátási többlet erejéig be kell szüntetni.

Ilyen esetekben a kegyelmi uton engedélyezett ellátások folyóvátételének a fentiek értelmében való mellőzhetése, illetőleg azoknak részben való beszüntetése iránt legfelső helyre előterjesztés lévén teendő, felhívom a Czimet, hogy az eziránt a Czim ügykörében netán szükséges intézkedéseket haladéktalanul tegye meg.

Budapest, 1913. évi február hó 11-én.

A miniszter helyett:

Kazy s. k.
államtitkár.

II.

KÖRRENDELET

a hazajáró csordáknál alkalmazott pásztorok bérének fizetése és kisebb községekben a különféle nemű és koru legelő jószágoknak közös csordában való legeltetése tárgyában.

(Valamennyi m. kir. kincstári erdőigazgatóságnak, főerdőhivatalnak és erdőhivatalnak.)

4035/I/B/1. sz. földm. min. — Többbizben előfordult, hogy egyes községek részint azzal a kérelemmel fordultak hozzám, hogy a bárczázás útján értékesített kincstári legelőről esténként hazajáró csordáknál alkalmazott pásztorokat közvetlenül maguk az állattulajdonosok fizethessék, részint pedig aziránt kérelmeztek, hogy a község marhaállományát a nem és korra való tekintet nélkül közösen legeltethessék, mivel a legelőre hajtott állatok létszáma oly kevés, hogy azok elkülönítése és külön-külön pásztorral való ellátása a községnek aránytalan nagy megterhelésével járna.

Ezen esetekből kifolyólag értesitem az igazgatási hivatalt, hogy oly községekben, ahol a csorda a legelőről éjszakára naponta hazajár, a pásztorok bérének közvetlenül az állattulajdonosok által leendő fizetését nem kifogásolom; felhatalmazom tehát, hogy azt abban az esetben, ha az érdekeltek indokoltan kérik, engedje meg. Ez az engedély azonban az 1911. évi 114562. számú utasítás 22. pontjának egyéb intézkedésein, valamint a pásztoroknak ugyan-ezen utasításban megszabott kötelezettségein természetesen nem változtathat.

A közös legeltetésre vonatkozólag irányadónak azt kívánom tekinteni, hogy azokban a községekben, amelyekben a legelőre kihajtott állatok száma 50 normáljóságnál számottevőleg több, ahol tehát egy pásztor alkalmazása különben sem volna elegendő, ott az ökrök és tinók a tehenektől és üszöktől elkülönítendőek. Elkülönítendőek továbbá az üszök is a tehenektől, ha azoknak a száma együttvéve a 60 darabot már meghaladja. Lehetőleg külön csordák képzendők végül abban az esetben is, ha a szomszédos községek állatállománya nehézség nélkül közösen is járhat ugyan-azon legelőre és közös pásztorral való ellátásuk akadályba nem ütközik.

Budapest, 1913. évi márczius hó 2-án.

A miniszter rendeletéből:

Téglás

miniszteri tanácsos.

III.

KÖRRENDELET

az állami alkalmazottakat, valamint azok özvegyeit és árváit az 1912. évi LXV. törvénycikk alapján megillető nyugellátások megadóztatása tárgyában.

(Valamennyi fő- és ügyosztálynak, a számvevősegi igazgatónak, a számvevőség mindhárom csoportjának, a segédhivatalok főigazgatójának és valamennyi alárendelt hatóságnak, hivatalnak, intézetnek és közegnek.)

2094/1913. eln. szám. földmiv. min. — Az állami alkalmazottak, valamint azok özvegyeinek és árváinak ellátásáról szóló 1912. évi LXV. törvénycikk alapján igényelhető ellátások adókötelezettsége szempontjából addig, amíg a jövedelemadóról szóló 1909.

évi X. törvényczikk tényleg életbe nem lép, egyelőre leendő mihez-tartás végett — a pénzügyminiszter urtól nyert felvilágosítás alap-ján — a következőket jelentem ki:

1. A nyugdíj, a nyugbér, a nevelési járulék, végkielégítés, a nyugdíjmegváltás adókötelezettségére, illetőleg adómentességére nézve az 1875. évi XXIX. törvényczikk rendelkezései veendő k irányadók gyanánt.

2. A tényleges szolgálatban elhalt tisztviselőnek, altisztnek vagy szolgának özvegyét és gyermekeit megillető özvegyi nyugdíj és nevelési járulék, illetőleg a szülőtlen vagy a szülőtlenekkel egyenlőknek tekintendő árvákat megillető nevelési járulékok együt-tes összege és az elhalt tisztviselő, altiszt vagy szolga által a tény-leges szolgálatban utoljára élvezett beszámítható javadalmazás összege között mutatkozó s az 1912. évi LXV. t.-cz. 73. §-ának utolsó bekezdése értelmében a tisztviselő, altiszt vagy szolga halálá-nak napját követő három hónapra utalványozandó *különbözet* — az említett szakasz értelmében — özvegyi nyugdíj, illetőleg nevelési járulék természetével bir és abban az esetben, ha annak élvezője az 1875. évi XXIX. t.-cz. értelmében negyedosztályu kereset-adó alá esik, adókötelesnek tekintendő.

3. Ha az 1912: LXV. t.-cz. 73. §-ának utolsó bekezdésében tárgyalt és az előző 2. pontban említett eset 1913. évi január 1-je után következik be, külön-külön adókivetésnek van helye:

a) arra az időre, amíg a nyugdíj, illetőleg nevelési járulék-különbözet is jár, vagyis amíg a hátramaradt igényjogosultak tulajdonkép az elhalt által a tényleges szolgálatban utoljára élvezett beszámítható javadalmazással egyenlő összegű ellátást kapják;

b) attól az időtől kezdve, amikor a nyugdíj, illetőleg nevelési járulékkülönbözöt már nem jár.

Az a) alatti esetben, vagyis amikor a különbözet is jár, az adóalapot az özvegyi nyugdíjnak és nevelési járuléknak a külön-bözet hozzászámításával egy teljes évre kikerekített összege alkotja, amely tehát az elhaltnak a tényleges szolgálatban utoljára élvezett beszámítható javadalmazásával egyenlő. A kivetett adóból azonban egyenlő havi részletekben csupán három hónapra eső rész von-ható le, a többlet pedig törlendő.

A b) alatti esetben, vagyis amikor a nyugdíj, illetőleg neve-

lési járulékkülönbözet már nem jár, a továbbra is megmaradó özvegyi nyugdíjnak és nevelési járulékoknak együttes összege egy teljes évre kikerekítve az adóalap, de az egy évi adóból az aránylagos rész tartható csak fenn.

4. Ugyancsak a 3. pontban elmondottak szerint kell eljárni az 1912. évi LXV. t.-cz. 80. §-ának *b)* pontja esetében is, vagyis amikor az 1912. év folyamán elhalt tisztviselő, altiszt vagy szolgáló özvegyének és árváinak ellátását újból kell megállapítani. Az 1912. évre már kivetett adó helyesbitésénél azonban az 1912. évre már levont adóösszegek a tartozás törlesztésére számolandók el.

5. Az 1912. évi LXV. t.-cz. 76. §-a alapján utalványozandó életjáradék egyrészt az ott foglalt kijelentés szerint szolgálati viszonyból származó járandóságnak tekintendő, másrészt az idézett törvénycikk 116. §-ának rendelkezéséhez képest a nevelési járulékkal esik egy tekintet alá. Ennélfogva ez az életjáradék nem esik tőkekamat- és járadékadó alá, hanem keresetadóköteles abban az esetben, ha annak élvezője az 1875. évi XXIX t.-cz. szerint a keresetadónak negyedik osztályába tartozik.

6. Végül az 1912. évi LXV. t.-cz. 38. §-a szerint járó *lakbérnyugdíj* ugyanezen törvény 116-ik §-a szerint a lakáspénzzel esvén egy tekintet alá, az 1875. évi XXIX. t.-cz. 5. §-ának *e)* pontja értelmében *adómentesnek tekintendő*.

7. Abban az esetben, ha a nyugdíjtöbblet vagy különbözet, illetőleg ha a lakbérnyugdíj az 1912. évi LXV. t.-cz. 80. és 81. §-a alapján a 1912. évre visszamenőleg utalványoztatik, az adók is utólag a most kijelentett határozmányok értelmében vetendők ki és vonandók le.

Budapest, 1913 február 23.

A miniszter helyett:

Kazy s. k.
államtitkár.

